

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД ЗАСТОСУВАННЯ СТАНДАРТІВ ТА ЇХ ВПЛИВ НА МІЖНАРОДНУ ТОРГІВЛЮ

©2019 ДАВИДЕНКО Г. В.

УДК 339.97
JEL: L15

Давиденко Г. В. Європейський досвід застосування стандартів та їх вплив на міжнародну торгівлю

Метою статті є узагальнення досвіду Європейського Союзу щодо впровадження стандартів та аналіз їхнього впливу на міжнародну торгівлю. Проаналізовано європейську практику застосування технічних регламентів і стандартів. Застосування стандартів у міжнародній торгівлі виконує, перш за все, функцію захисту національного ринку від іноземних недобросовісних конкурентів. Європейське співтовариство побудувало свою власну дворівневу систему технічного регулювання, що ґрунтується на Новому та Глобальному підходах і має на меті сприяння вільному товарообміну в межах ЄС, усунення бар'єрів в торгівлі та гармонізацію і взаємовизнання стандартів. Неможливо однозначно стверджувати, що стандарти мають позитивний чи негативний вплив на міжнародну торгівлю. З одного боку, їх впровадження може мати позитивний вплив на технологічно розвинені сектори, але водночас – негативний вплив на сировинний сектор. Саме тому гармонізація та взаємовизнання стандартів є вкрай важливими, оскільки можуть суттєво зменшити негативний вплив на торгівлю.

Ключові слова: Європейський Союз, міжнародна торгівля, стандарт, технічний регламент, технічне регулювання.

DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2019-2-53-57>

Рис.: 1. **Бібл.:** 8.

Давиденко Ганна Валеріївна – асистент, кафедра міжнародного обліку і аудиту, Київський національний економічний університет ім. В. Гетьмана (просп. Перемоги, 54/1, Київ, 03057, Україна)

E-mail: andavydenko@gmail.com

УДК 339.97
JEL: L15

Давиденко А. В. Европейский опыт применения стандартов и их влияние на международную торговлю

Целью статьи является обобщение опыта Европейского Союза по внедрению стандартов и анализ их влияния на международную торговлю. Проанализирована европейская практика применения технических регламентов и стандартов. Применение стандартов в международной торговле выполняет, в первую очередь, функцию защиты национального рынка от иностранных недобросовестных конкурентов. Европейское сообщество построило свою собственную двухуровневую систему технического регулирования, основанную на Новом и Глобальном подходах, которые служат целям свободного товарообмена в пределах ЕС, устранения барьеров в торговле и гармонизации и взаимного признания стандартов. Невозможно однозначно утверждать, что стандарты имеют позитивное или негативное влияние на международную торговлю. С одной стороны, их внедрение может иметь позитивное влияние на технологически развитые сектора, но в то же время – негативное влияние на сырьевой сектор. Именно поэтому гармонизация и взаимопризнание стандартов крайне важны, поскольку могут существенно уменьшить негативное влияние на торговлю.

Ключевые слова: Европейский Союз, международная торговля, стандарт, технический регламент, техническое регулирование.

Рис.: 1. **Библ.:** 8.

Давиденко Анна Валерьевна – ассистент, кафедра международного учета и аудита, Киевский национальный экономический университет им. В. Гетьмана (просп. Победы, 54/1, Киев, 03057, Украина)

E-mail: andavydenko@gmail.com

UDC 339.97
JEL: L15

Davydenko H. V. The European Experience in the Application of Standards and their Impact on International Trade

The article is aimed at generalizing the European Union's experience in implementing standards and analyzing their impact on international trade. The European practice of application of technical regulations and standards is analyzed. The application of standards in international trade primarily provides the function of protecting the national market from the foreign unfair competitors. The European community has built its own two-tier system of technical regulation based on the New and Global approaches, which serve the purposes of free exchange within the EU, elimination of trade barriers, harmonization and mutual recognition of standards. It is impossible to assert unequivocally that standards have a positive or negative impact on international trade. On the one hand, their implementation can have a positive impact on the technologically advanced sectors, but at the same time negative impact on the commodity sector. That is why harmonization and mutual recognition of standards are essential because they can significantly reduce the negative impact on trade.

Keywords: European Union, international trade, standard, technical regulations.

Fig.: 1. **Bibl.:** 8.

Davydenko Hanna V. – Assistant, Department of International Accounting and Auditing, Kyiv National Economic University named after V. Hetman (54/1 Peremohy Ave., Kyiv, 03057, Ukraine)

E-mail: andavydenko@gmail.com

Важливе значення для впровадження стандартів у міжнародну торгівлю має вивчення досвіду іноземних держав. Історія використання стандартів бере початок ще у 19 столітті й тісно пов'язана з двома промисловими революціями, що відбулися в Європі. Тому важливим є вивчення системи стандартизації у розвинутих країнах. Так можна виділити три існуючі моделі систем стандартизації, а саме: північ-

ноамериканська, японська та європейська, тобто тих країн, які визначають обсяги міжнародної торгівлі.

Дослідженням теоретичних і практичних засад міжнародної торгівлі, а також її регулюванню, у сфері технічних бар'єрів було посвячено праці вчених, серед яких: І. Бураковський, С. Кривошея, Н. Притульська, Л. Іванов. Визначення особливостей та наслідків впровадження стандартів у межах європейського

співтовариства є вкрай важливим, оскільки впровадження стандартів має динамічний розвиток, виникає необхідність у дослідженні досвіду, тенденцій та практик європейських країн для усунення прихованих бар'єрів, що впливають на міжнародну торгівлю.

Отже *метою* статті є аналіз європейського досвіду застосування стандартів та його впливу на міжнародну торгівлю.

На сьогодні система технічного регулювання, що діє в ЄС, вважається найефективнішою. Підтвердженням цьому є угоди про взаємне визнання відповідності з такими країнами, як Японія, США, Канада, Австралія, Нова Зеландія, Швейцарія та Ізраїль [1, с. 58]. Директива ЄС 2015/1535 визначає технічні регламенти як:

- ✦ технічні характеристики товару (товаром вважається будь-який виріб промислового чи сільськогосподарського виробництва);
- ✦ інші вимоги (включають вимоги до товару з метою захисту споживача чи навколишнього середовища та які впливають на його життєвий цикл);
- ✦ правила обслуговування та правила, що забороняють виробництво, імпорт і просування товару (характеристика товару, рівень якості, маркування, упаковка, методи і процеси виробництва, та відповідність процедурі оцінки відповідності) [2].

Технічні бар'єри в торгівлі спираються на систему технічного регулювання. Технічне регулювання визначається як регулювання відносин щодо встановлення, застосування та виконання обов'язкових вимог до товарів та/або пов'язаних з ними процесів виробництва, а також перевірка їх на відповідність [3, с. 6].

Межі між технічними регламентами та стандартами не завжди чіткі та зрозумілі. Стаття 2.4 Угоди ТБТ зобов'язує членів СОТ застосовувати міжнародні стандарти як основу для своїх технічних регламентів. Так, стандарти в одній країні можуть бути обов'язковим технічним регламентом в іншій країні, а уряди можуть зробити цей стандарт технічним регламентом шляхом включення їх до закону.

Стандарти є добровільними та зазвичай розробляються групою зацікавлених сторін, таких як виробники, споживачі, державні органи та дослідники. Стандарти можуть стати обов'язковими, якщо це буде прийнято державними органами [4].

Європейські стандарти (EN) – це документи, які були ратифіковані однією з трьох європейських організацій зі стандартизації ISO, CEN, CENELEC або ETSI, визнаних компетентними у сфері добровільної технічної стандартизації згідно з Регламентом ЄС 1025/2012.

CEN, CENELEC та ETSI хоч і мають справу з різними сферами діяльності, але співпрацюють у ряді сфер, що становлять спільний інтерес, – від сектора

машинобудування і до інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ). Вони також вибудовують загальну політику з питань, за якими дійшли взаємної згоди.

Європейський стандарт «несе з собою зобов'язання бути реалізованим на національному рівні шляхом надання статусу національного стандарту та скасування будь-якого суперечливого національного стандарту». Отже, Європейський стандарт автоматично стає національним стандартом у кожній з 34 країн – членів CEN-CENELEC [5].

Застосування стандартів у міжнародній торгівлі виконує передусім функцію захисту національного ринку від іноземних недобросовісних конкурентів. Існує велика ймовірність, що виробнику-імпортеру через необхідність доведення відповідності товару стандарт може стати інструментом конкурентної боротьби. Вирішення цієї проблеми було знайдено 21 грудня 1989 р., коли рада ЄС прийняла документ «Глобальна концепція із сертифікації та досліджень». Основна ідея цього документа полягає у формуванні довіри до товарів та послуг шляхом використання таких інструментів, як сертифікація та акредитація, що побудовані за єдиними європейськими нормами. Основні рекомендації «Глобальної концепції» ЄС можна сформулювати у шести тезах:

- 1) заохочення загального застосування стандартів по забезпеченню якості серії 29000 і сертифікації на відповідність цим стандартам;
- 2) застосування стандартів серії 45000, які встановлюють вимоги до органів із сертифікації та випробувальних лабораторій при акредитації;
- 3) заохочення створення централізованих національних систем акредитації;
- 4) застосування організації з досліджень і сертифікації в галузі, яка не регулюється законодавством;
- 5) гармонізація інфраструктури випробувань і сертифікації в країнах ЄС;
- 6) укладання договорів з третіми країнами (не членами ЄС) про взаємне визнання випробувань та сертифікатів.

Причиною цього є: створення сприятливих умов для вільного обігу товарів та обмеження адміністративного втручання в господарську діяльність підприємств; забезпечення безпеки товарів та послуг та належне інформування споживача про властивості товарів [7, с. 17].

Нині технічне законодавство ЄС може бути представлено трьома видами директив:

- 1) загальними директивами (Директива 2001/95/ЄС про загальну безпеку продукції та Директива 95/374/ЄС про відповідальність за дефектну продукцію). Ці директиви поширюються або на всю продукцію, або, як Директива 2001/95/ЄС, на широкую групу продукції (на споживчі товари – як нові, так і вживані). Їх застосовують у випадках, коли на конкретну продукцію немає зазначених директив

ЄС або наявні директиви охоплюють не всі категорії пов'язаних з нею ризиків;

2) директивами ЄС «Старого підходу», що містять конкретні вимоги до продукції. Такі директиви поширюються, наприклад, на автомобілі, харчову та сільськогосподарську, парфумерно-косметичну, хімічну та фармацевтичну продукцію;

3) директивами «Нового» та «Глобального» підходів, які встановлюють основні (суттєві) вимоги (*essential requirements*), що чітко визначають кінцевий результат. За цими вимогами має бути забезпечений належний рівень безпеки життя та здоров'я, майна громадян, довкілля, що пов'язано з використанням продукції, розміщеної на ринку. Але директиви не встановлюють шляхів реалізації або способів досягнення результату [6, с. 22].

Модель системи технічного регулювання в Європейському Союзі виглядає таким чином (рис. 1).

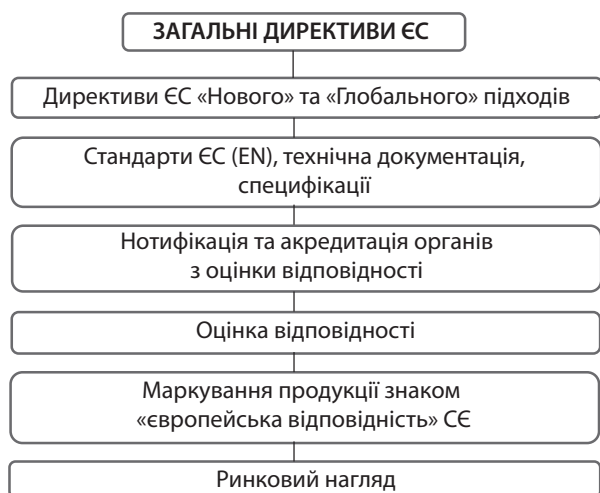

Рис. 1. Модель системи технічного регулювання ЄС [6, с. 21]

Тому постало завдання вирішити проблему гармонізованих європейських стандартів до поєднання суттєвих вимог з технічними умовами, які б були затверджені експертами та зацікавленими сторонами. Крім цього, був необхідний механізм послідовної та прозорої системи оцінки відповідності, що мала б передбачати стандартизовані процедури оцінки відповідності та стандартизоване втручання зацікавлених сторін. Так, 7 травня 1985 р. Резолюцією Ради Європи було впроваджено «Новий підхід» до технічної гармонізації та стандартів (85/C 136/1). Метою створення системи технічного регулювання було формування єдиного економічного простору для вільного переміщення товарів, шляхом технічної гармонізації законодавства та взаємного визнання на основі «Нового підходу». Директиви ЄС «Нового підходу» встановлюють базові вимоги щодо охорони здоров'я і безпеки, а також охорони навколишнього середовища. Було зазначено, що вся продукція що потрапляє

на внутрішні ринки Європейського співтовариства, обов'язково має відповідати цим вимогам [1, с. 58].

У Директивах прописані й добровільні європейські стандарти, а їх дотримання автоматично забезпечує порядок дотримання відповідних вимог Директив. Слід наголосити, що дотримання цих стандартів є добровільним, а отже, виробник може і не дотримуватись їх, але обов'язково довести, що його продукція виготовлена згідно з європейськими стандартами та відповідає вимогам Директив. Зазвичай в такому випадку до виробника застосовуються тільки вимоги з безпеки його продукції, а забезпечення її конкурентоспроможності залишається турботою виробника.

«Новим підходом» визначено процес гармонізації технічних регламентів та стандартів щодо промислової продукції. Це було зроблено для зменшення перешкод у торгівлі в межах ЄС, котрі виникають як наслідок використання національних технічних регламентів і стандартів та захисту споживачів.

Отже, основною метою «Нового підходу» передусім є забезпечення та дотримання безпечності товару для споживачів, а, крім цього, – забезпечення вільного переміщення на внутрішньому ринку Європейського Союзу товарів, забезпечення конкурентоспроможності та диверсифікації товарів, зниження витрат виробників.

Слід наголосити, що на ринку існують як прості товари з низькими ризиками (в такому випадку використовуються власні сертифікати для виробників), так і складні товари, тобто такі, в яких вищі ризики (тоді використовується сертифікація третьою стороною, так звані нотифіковані органи). В останньому випадку такі органи виконують завдання, що безпосередньо пов'язані з процедурами оцінки відповідності.

Згідно з «Новим підходом» можна визначити такі ключові принципи:

- ✦ на території європейського співтовариства під дію технічного регулювання підпадають ті товари, які можуть нести визначений ступінь ризику, на сьогодні це близько 25 груп однорідних товарів;
- ✦ об'єктом регулювання виступають вимоги щодо експлуатаційних характеристик, пов'язаних з безпекою товарів, а не вимоги щодо проектування і виготовлення цієї продукції;
- ✦ незалежні органи зі стандартизації розробляють стандарти, причому втручання державних органів має бути мінімальним. Стандарти є добровільними для використання виробником, і за умови використання цього стандарту вважається, що продукція виробника є безпечною; у випадку, якщо виробник не застосовує стандарт, на нього (виробника) покладено зобов'язання щодо доведення відповідності вимогам безпеки товарів;

- ✦ процес проходження процедури оцінки та підтвердження відповідності вимогам безпеки має бути таким самим, як і ризики, які можуть виникати в процесі експлуатації товару. Для товарів з високим ступенем ризику оцінку відповідності проводять органи з оцінки відповідності, тоді як для товарів з низьким ступенем ризику цю оцінку та підтвердження здійснює виробник;
- ✦ процедури з оцінки відповідності та підтвердження здійснюють виключно відповідні органи приватної форми власності, а держава повністю виключена з цього процесу;
- ✦ держава бере на себе зобов'язання щодо гарантування технічної компетентності органів з оцінки відповідності шляхом їх акредитації.

У цілому структуру Директив «Нового» підходу можна звести до такого:

- 1) директива охоплює асортимент товарів чи рівень небезпеки, про які вона і попереджує;
- 2) країни-члени мають забезпечити потрапляння на ринок товарів, які не загрожують безпеці та здоров'ю (обов'язковий ринковий нагляд);
- 3) у додатках до Директиви містяться суттєві вимоги, яким мають відповідати товари, що потрапляють на ринок;
- 4) країни-члени мають забезпечити вільний доступ до ринку та не перешкоджати вільному руху товарів, що має маркування «СЄ»;
- 5) товари, що відповідають національним і гармонізованим стандартам, мають презумпцію відповідності до суттєвих вимог;
- 6) кожна країна – член співтовариства має забезпечити заходи, відповідно до яких товари, що мають маркування «СЄ» і не відповідають стандартам, повинні бути не допущеними, вилученими з ринку, або мати обмеження на ринку. Країни також мають повідомляти Єврокомісію про такі випадки (якщо вона вважатиме такі обмеження доцільними, то покладе обов'язок відреагувати шляхом інформування інших членів співтовариства та діяти в межах законодавства ЄС);
- 7) у директиві прописано, яку процедуру оцінки відповідності має пройти товар до того моменту, як він отримує маркування «СЄ» та потрапить на ринок ЄС (нотифіковані органи, що здійснюють оцінку відповідності);
- 8) якщо продукція відповідає всім вимогам і пройшла процедуру оцінки відповідності, вона має мати маркування «СЄ», а країни – члени ЄС мають забезпечити захист «репутації» маркування «СЄ»;
- 9) на Комітет з технічних стандартів та регламентів (Директива 98/34/ЄС) покладено вимогу щодо розгляду питань, від країн – членів співтовариства чи Єврокомісії, пов'язаних з відповідністю гармонізованого стандарту відповідним директивам, далі Ко-

мітет передає інформацію Єврокомісії, яка приймає рішення щодо необхідності відкликання стандарту;

10) на кожну країну-члена покладено зобов'язання взяти за основу національного законодавства положення директив.

На наш погляд, особливу увагу слід приділити маркуванню «СЄ», оскільки за два десятиліття з дня впровадження «Нового підходу» виявилось, що є галузі, в яких потрібно провести велику роботу щодо вдосконалення, оскільки підхід не завжди гарантував високий рівень продукції, що була вироблена в межах ЄС чи імпортувалася з інших країн, як наслідок – відбувалося втручання ринкового нагляду та неправильне застосування механізмів захисту. А отже, споживач не міг бути повністю впевнений в ефективному захисті, а виробник – в єдиних «правилах гри».

Тому гостро постала необхідність у підвищенні ефективності системи, яка б задовольнила всі зацікавлені сторони. Так, у 2008 р. було переглянуто підхід та змінено деякі складові «Нового» підходу, але основоположні принципи залишилися. Основною метою таких дій було усунення перешкод для вільного руху товарів, збільшення товарообігу між державами.

Таким чином, малий та середній бізнес, що діяв у межах ЄС, отримував значні переваги, а імпортні товари мали відповідати певному рівню якості. Це, своєю чергою, привело до зміцнення довіри до маркування «СЄ». Маркування знаком СЄ – це нанесення виробником знаку на свої товари з метою засвідчити, що вони відповідають вимогам відповідних директив, тобто основним вимогам. Знаком, який складається із літер «СЄ», необхідно маркувати або аркуш технічної інформації, або, якщо попереднє неможливо, упаковку товару. Знак «СЄ» слід наносити таким чином, щоб його було легко побачити, прочитати і щоб маркування не стерлося. Товар може також мати інше маркування, але за умови, що воно не перешкоджає можливості прочитати або побачити маркування знаком «СЄ» [8, с. 61]. Маркування є «заявою виробника», що його товари повністю відповідають чинному законодавству та вимогам директив щодо належної якості. Таке маркування дає змогу виробнику отримати доступ до європейського ринку, а споживачам – впевненість в якості та безпечності товару.

Отже, можна зауважити, що європейське співтовариство побудувало свою власну дворівневу систему технічного регулювання, яка ґрунтується на «Новому» та «Глобальному» підходах та має на меті сприяння вільному товарообміну в межах ЄС, усунення бар'єрів у торгівлі та гармонізацію і взаємне визнання. Спираючись на Угоду про ТБТ СОТ, законодавство та стандарти ЄС, а також виходячи з власних історичних і географічних можливостей, кожен член співтовариства будує свою національну систему регулювання.

На основі резолюції Ради від 07.05.1985 р. щодо технічної гармонізації та стандартів, резолюції Ради від 21.12.1989 р., положень Повідомлення ЄК та ЄП від 07.05.2003 р. «Покращення впровадження директив Нового підходу» в європейському співтоваристві було прийнято понад 20 директив щодо встановлення вимог до продукції та оцінки їх відповідності.

Технічне регулювання, що має на меті забезпечення певних стандартів у цілому позитивно впливає на міжнародну торгівлю та залучення інвестицій. Так, наприклад, застосування стандартів щодо імпорту негативно впливає на імпорт невиробничої сфери і водночас позитивно впливає на імпорт оборонної промисловості. Наслідки заходів ТБТ на диверсифікацію експорту залежать від самого виробника. Незастосовані стандарти та технічні регламенти чинять негативний вплив на експорт виробника.

ВИСНОВКИ

У ЄС діє власна система інструментів системи технічного регулювання, в основі якої лежать «Глобальний» і «Новий» підходи. Основна мета цієї системи – вільне переміщення товарів у межах європейського співтовариства, гармонізація та взаємне визнання стандартів. За країнами – членами співтовариства залишено право на національному рівні будувати свою власну систему технічного регулювання за умови, що вона не суперечить принципам та положенням СОТ, законам і стандартам ЄС і має на меті задовольняти власні економічні потреби, а також враховує специфіку та наявні ресурси й історичні особливості. Сказати однозначно, що стандарти мають позитивний чи негативний вплив на міжнародну торгівлю, неможливо. З одного боку, їх впровадження може мати позитивний вплив на технологічно розвинені сектори, але водночас – негативний вплив на сировинний сектор. Саме тому гармонізація та взаємне визнання стандартів є вкрай важливими, оскільки можуть суттєво зменшити негативний вплив на торгівлю. ■

ЛІТЕРАТУРА

1. Кривошея С. О., Дядюра К. О. Обґрунтування національної системи технічного регулювання та її трансформація до загальноєвропейської. *Технологический аудит и резервы производства*. 2015. № 2 (3). С. 56–60.
2. What is a technical regulation? / European Commission. URL: <http://ec.europa.eu/growth/tools-databases/tris/en/about-the-20151535/what-is-a-technical-regulation/>
3. Притульська Н., Мотузка Ю. Технічне регулювання: міжнародні практики та вітчизняні реалії. *Вісник Київського національного торговельно-економічного університету*. 2015. № 3 (1). С. 5–21.
4. Technical regulations and standards / Open Trade Gate Sweden. URL: <http://www.opentradegate.se/Procedures/Technical-requirements-for-products/Technical-regulations-and-standards/>

5. What is a European Standard (EN)? / CENELEC. URL: <https://www.cenelec.eu/standards/DefEN/Pages/default.aspx>

6. Іванов Л., Янушкевич Д. Технічні бар'єри у міжнародній торгівлі. *Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право*. 2016. № 2. С. 15–30.

7. Штефан Н. В. Технічне регулювання в Україні: проблеми та досягнення. *Системи обробки інформації*. 2011. Вип. 6. С. 17–19.

8. Технічне регулювання в Україні: як забезпечити розвиток економіки і захист прав споживачів / Міжнародна фінансова корпорація. Група Світового банку. URL: <http://documents.worldbank.org/curated/en/483761468111878654/pdf/439210WPOUKRAN10Box327382B01PUBLIC1.pdf>

Науковий керівник – Галенко О. М., доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри Міжнародного обліку та аудиту ДВНЗ «Київський національний економічний університет ім. В. Гетьмана»

REFERENCES

Ivanov, L., and Yanushkevych, D. "Tekhnichni bariery u mizhnarodnii torhivli" [Technical barriers in international trade]. *Zovnishnia torhivlia: ekonomika, finansy, pravo*, no. 2 (2016): 15-30.

Kryvosheia, S. O., and Diadiura, K. O. "Obgruntuvannia natsionalnoi systemy tekhnichnoho rehuliuвання ta yii transformatsiia do zahalnoievropeiskoi" [Justification of the national system of technical regulation and its transformation to the European one]. *Tekhnologicheskii audit i rezervy proizvodstva*, no. 2 (3) (2015): 56-60.

Prytul'ska, N., and Motuzka, Yu. "Tekhnichne rehuliuвання: mizhnarodni praktyky ta vitchyzniani realii" [Technical regulation: international practices and national realities]. *Visnyk Kyivskoho natsionalnoho torhovelnno-ekonomichnoho universytetu*, no. 3 (1) (2015): 5-21.

Shtefan, N. V. "Tekhnichne rehuliuвання v Ukraini: problemy ta dosiahnennia" [Technical regulation in Ukraine: problems and achievements]. *Systemy obrobky informatsii*, no. 6 (2011): 17-19.

"Technical regulations and standards". Open Trade Gate Sweden. <http://www.opentradegate.se/Procedures/Technical-requirements-for-products/Technical-regulations-and-standards/>

"Tekhnichne rehuliuвання v Ukraini: yak zabezpechyty rozvytok ekonomiky i zakhyst prav spozhyvachiv" [Technical regulation in Ukraine: how to ensure the development of the economy and the protection of consumer rights]. *Mizhnarodna finansova korporatsiia*. Hrupa Svitovoho banku. <http://documents.worldbank.org/curated/en/483761468111878654/pdf/439210WPOUKRAN10Box327382B01PUBLIC1.pdf>

"What is a European Standard (EN)?" CENELEC. <https://www.cenelec.eu/standards/DefEN/Pages/default.aspx>

"What is a technical regulation?" European Commission. <http://ec.europa.eu/growth/tools-databases/tris/en/about-the-20151535/what-is-a-technical-regulation/>